

01/08/2020

Patriarhul Iustin a fost pomenit la Curtea de Argeș

Înaltpreasfințitul Părinte Calinic a [oficiat](#) vineri, la Catedrala din Curtea de Argeș, o slujbă de pomenire pentru Patriarhul Iustin, cu prilejul împlinirii a 34 ani de la moartea sa.

Deși a păstorit mai puțin de un deceniu, în timpul represiunii comuniste, împlinirile Bisericii Ortodoxe în acea vreme nu au fost puține, a spus Arhiepiscopul Calinic la finalul slujbei.

Mitropolitul Iustin Moiescu a devenit patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în vremuri grele de îndurat, când stăpânirea, mai ales în deceniul al optulea din secolul trecut, își reluase atitudinea ateistă și de prigonire a Bisericii.

Înaltpreasfinția Sa a reamintit unele activități prolifică pe care Patriarhul Iustin le-a împlinit.

„A îmbu-nătățit învățământul teologic, susținând oameni de valoare, a înființat strălucita serie editorială „Părinți și Scriitori Bisericești”.

„În București erau translate unele locașuri de cult. Amenințarea buldozerelor era iminentă. Chiar și în aceste împrejurări babilonice, Patriarhul Iustin Moiescu a reușit, cu ajutorul lui Dumnezeu, să împiedice un mare sacrilegiu, demolarea Bisericii „Sfântul Gheorghe”- Nou, ctitoria Sfântului Constantin Brâncoveanu. Patriarhul Iustin i-a spus limpede lui Ceaușescu, în decursul unei audiențe, că necropola brâncovenească și biserica în care a fost prohodit I. L. Caragiale nu poate fi ștearsă de pe fața pământului. Și a rămas în picioare”.

Patriarhul Iustin

Patriarhul Iustin Moiescu s-a născut în data de 5 martie 1910 în Cândești, județul Argeș.

A studiat la Seminarul orfanilor de război din Câmpulung-Muscel (1922-1930) și la Facultatea de Teologie din Atena (1930-1934), cu specializare la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Strasbourg (1934-1936) și din nou la cea din Atena (1936-1937), unde a obținut doctoratul, în 1937, cu teza „Evagrie din Pont. Viața, scrierile și învățătura”.

A fost profesor de Limba latină la Seminarul „Nifon” din București (1937-1938), profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din Varșovia (1938-1939), profesor agregat (1940), apoi titular (1942) de Exegeza Noului Testament la Facultatea de Teologie din Cernăuți-Suceava, transferat în 1946 la aceeași catedră la Facultatea de Teologie din București (din 1948 Institut Teologic Universitar).

În 1956, a fost hirotonit preot necăsătorit și, în același an, a fost ales Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului (hirotonit arhiereu în 15 martie, întronizat la 18 martie).

În 10 ianuarie 1957 a fost ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (întronizat la 13 ianuarie), unde a păstorit 20 de ani. La 12 iunie 1977 ales Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (întronizat la 19 iunie 1977), păstorind până la moartea sa în 31 iulie 1986.

Foto credit: Arhiepiscopia Argeșului

— basilica.ro